

Ljuba moja čličica

18. sep. 1960.

Najbrže si ne predstavljaš, kako sem bil srečen, ko sem spre-
jel tvoje pismo. Sploh sem bile sedaj, ko sta uroza zore, črna v
bile dober ^{sporaz} vedeti, kako rad te imam in ti prava je ne veš ka-
ko si moja vsa! Pa ne misli, da so to le besede tiste sladke,
ki jih lahko na kloftrce urozi pri buržujski družbi. Tako zelo te
imam rad, da ti tega zares ne morem povedati. Povedati pa
ti bom skušal, ko bova spet 2 roki v roki hodila po mirni sde-
zeli, da bodeš to moja beseda ne boj uroza, ne boji izguba kod
je bila dosegljiva; kajti v del družbe razstanka bile jasne črte
kaj si ^{mi} ~~me~~ ti. Dajes mi moči, tudiš v moji čustva, me dolžeš in
razumeš me, tako me razumeš kakor nikče. Moja Ljuba čličica
komaj in s takim veseljem že zè takore in če bi že lahko pa
moj gledal, bi mi bilo zares najlepše. Torej mi, čličica, nič laži
in prdel besed in nič laževstva. Teš, čličica, tako mi je,
ti se veš kako. Še enkrat se ti lepo nakvačujem za tvoje dolgo
in lepo pismo. Praviš, da mnogo misliš na me in da se liš spet
k meni. Tudi 2 menoj je pravo tako. Toda ko sem prebral tvo-
je pismo, čličica, sem bil tudi zelo uroza. Pivola si mi,
da sem tisto kar do napisal kakor bi bil pijan. Pa saj ti
oprostam, ker nisi vedela za ozroke, ki so vplivali na bil
mojega takratnega pisanja. Takrat sem preživel težke
dneve, avdel sem namreč, da v Ljubljani na uroza na
čia ne bom sprejel. Godovo te bo razumelo, če ti s dvor
podrobnije opišem. Dva po tem, ko si odšla sem dobil
od Zlatarja priporočeno pismo 2 dokumenti in denar.
K priporočenemu pismu je bilo priloženo pismo, ki

ga je napisal Zalarjev Hlaško in v katerem mi razjasnjuje, da me Lužnik bo je učelnik prosvetnega oddelka za vse uprave sploh in na vsega način uče sprejdi. Če pa sem iz pisma razvidel, da mi dovolijo študija ne v Mariboru. In va sem mislil napravliti nekaj, da pridem in bi bil medu mič tudi mič pridržal pri vašem študiju. Toda tako vloga izraža mi preveč prijateljske in zaradi tega sem ji sklenil povedati. Nato pa se racunila, da se greva jaz vpisati v Maribor, in sicer v akademijo. V Mariboru se opisal nekaj viseri kajti mi bilo takrat razrednika direktor sam pa ne vpiše. V Mariboru pa sem ~~prisel~~ na dobro idejo, ki pa se je tak izjavila. Mislim sem namreč, če dobim v Ljubljani človeka, ki bi rekel, da skrbi same tudi v izvešolskem času torej o boš značil, jaz odstopam od vašega študija v Ljubljano oziroma upo štolski školi. In s to idejo sem po Mariboru odšel v Ljubljano odkoder sem predus sem sploh kaj poskušal, brzojavil domov da sem sprejel in da bom študiral v Ljubljani, kajti mislim sem, da če se mi tudi to izjaviti bom pa priznal in sicer v Ljubljani. In res izjavilo se mi je. Hodil sem od „sodnika do cesarja“ od žirica do Depata, toda „pravice mi pod nebom zakopali so jo s to klastro pod domom.“ Torej sem šel pred odločitvijo ali v Maribor, ali študirati privažno v Ljubljani. Po dolgem in težkem premišljevanju sem se odločil za Maribor, sicer pa mislim, da lahko karkoli pridejo spremembe, ki mi

veliko omogočijo bolavje v Ljubljani in mogoče celo
 v Celju, saj verujem, da mora mora priti v
 Ljubljano. Z Ljubljano mi je zelo žal, toda treba je podr-
 peti prav zaradi tega, ker verjamem, da mora priti.
 Torej ti boš prišla karavosko v Ljubljano v Maribor, saj tudi
 je izdatk mogoče. Seveda ti pride, toda priti moraš
 moraš, ker te želijo tako hitro te želijo, pa da bi
 ti le zdaj pooblašal laže in se mi ti nasmejeva...
 Maribor pa bom tudi jaz pridjal skoro vsak teden
 domov kajti brez tebe živeti mi je tako kot živeti sami
 brez priti. Pisala mi boš na ustreznem in ga ustrezen spo-
 dej svoj prihod moraš počasi ugotoviti, vendar ne bi bilo tako,
 da se ne bi našla. Pišeme ti še v Ljubljani čez dve mi-
 se bom odpeljal proti Mariboru in priditi pa v solo.
 Torej ne vem, če me bo mariborski direktor, nekaj spre-
 jet, kajti to mi je rekel, da me bo sprejel je rekel, da
 imam se neopravičeno ure, če ne prideu k nam,
 da je bila v petek danes pa je že preda in jaz
 že sploh nisem bil nič v soli. Zato radumem, da
 kaj je bilo izisto moje pisane, tako razsredeno,
 kot bi ga pisal pijan. Zato pa še o drugih rečeh.
 Tudi jaz sem vedel od vaše župe, da si se poročila
 in da so morali dva poročena pelati v bolnico.
 Zelo sem se bal, da ne bi bil sem, ne da sprejema tvoje
 ga pisma v veliki neopodobi, kajti mislim, sem si če
 ali da pride domov, da si je opraskala nogo mora
 biti se nekaj kujeva. Zato je neopodobi mi mo in

vesel sem, da ni bilo kaj hudega. Kaj bi kaj bilo, da bi se v resnici pomeščila. Pa sem me vsem kaj bi šlo, ril, čličica tako zelo, zelo, zelo, zelo, in šokrad zelo rad te imam.

Da si uad, folpo volpo "narodusena" ti rad verjamem, sploh so povjetški filmi collicni. Od tega vira pa le dobiš še reči in ni jih podre priroci. Pa na svoje darile iz šoprada tudi ne pazi. Hudo mi je čučica, da si pasta v tako olužbo, ker se bova pa izak kmalu videla in upam, da boš takrad spet zelo srečna. Kaj lahko upam kajne? Pa da me ne boš v šopradu varala, čličica, veš! Kaj vem, da me ne boš, bo pa ~~ni~~ kar tako. Tu v Ljubljani je že nekaj precej, šoš, zanjica nov. Z člankom sem bil tudi že skupaj z Ljano in prava prava je za oborožen, le dolgočas mi je za domov pravi, da je doma vseeno boljše. Tudi z člankom sem srebral povoril. Če moreš mi povedati, pravi, kako je uščena v šibkem bere, jalskem izdora za du. Pisal bi ti še pa moram za kmalu na vlak. Obiškaš me moras pridi, sijnar. Čličica čišče sigurno!!!!

Probi veči ludice v zoli pridi.
 Anoski tudi razbese nosi, piseru v napliti. Mnojo, mnojo
 Naslov: Josko Lumar, članica
 dipl. iur. Radovljica 27. pogubov ti pošlja Troj.
 Hvala pa napiši svoj naslov, da zveš, kar z.
 bo vedel, da je za vse.

(2)

18. p. 50.

UPISUJTE OBVEZNICE
6% državnega posojila
za javna dela
in za deželno obrambo

Gospodićna

Milica, Marija
pri Klebar

Zemun
Cetinjska 52.

